

STS de 31 de juliol de 2014, recurs 2001/2013

La discrecionalitat tècnica de l'òrgan seleccionador no empara el tracte desigual a opositors que han realitzat exercicis substancialment idèntics (accés al text de la sentència)

Un opositor a secretaria-intervenció **va obtenir una nota de 24 punts sobre 60 en el segon exercici de les proves selectives, quan eren necessaris 30 punts** per a superar la fase d'oposició. Va recórrer contra la decisió del tribunal qualificador i posteriorment el TSJ va desestimar la demanda.

No obstant, **el TS dóna la raó a l'opositor**, ja que afirma que el TSJ no va aplicar correctament les bases de la convocatòria i a més no va seguir la jurisprudència sobre discrecionalitat tècnica.

Aquesta **jurisprudència sobre discrecionalitat tècnica no és contrària a que es revisi la manera de procedir dels tribunals de selecció quan es posi de manifest que les seves decisions incorren en error o són arbitràries**, per exemple si s'al·lega error o arbitrarietat per no seguir el mateix criteri respecte de tots els aspirants, el que suposa a més la introducció d'un tracte desigual.

Tampoc s'ajusta a la jurisprudència sobre discrecionalitat tècnica la **motivació emprada en les qualificacions numèriques. Es tracta d'un mètode vàlid** per a mesurar els resultats de proves en processos selectius (art. 54.2 de la Ley 30/1992), però el fet que en aquestes només es faci referència a una puntuació determinada **no serà suficient quan l'interessat la discuteixi, com en aquest cas. No és admissible que l'òrgan seleccionador efectui unes vagues referències al fet que la nota assignada ho és "en funció de la capacitat d'anàlisi demostrada i de l'aplicació raonada dels coneixements teòrics a la resolució del problema pràctic plantejat"**.

Per últim, es va produir una **identitat substancial entre com van resoldre els exercicis el recurrent i un altre aspirant que sí va superar els 30 punts necessaris**. En aquest sentit i **en tractar-se d'un supòsit d'aquells que coneix l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu, la pròpia Sala podia haver valorat la referida identitat sense necessitat d'acudir a una pericial** (prova que va ser correctament inadmesa en ser plantejada pel recurrent), operació que **el TS sí realitza**: confirma que **els exercicis dels dos aspirants, sobre la naturalesa dels grups polítics municipals i la posició de regidors no adscrits, eren substancialment idèntics en les seves respostes**.

Per tot això, l'actuació administrativa de l'òrgan seleccionador constitueix un tracte diferent de situacions substancialment iguals sense que hi hagi una raó que pugui explicar-ho. Tampoc la discrecionalitat tècnica empara aquesta actuació.

La decisió disposa **l'anul·lació de la resolució de qualificació del segon exercici en tant que no inclou el recurrent**, reconeixent el dret d'aquest a **què se'l tingui per superat amb la mateixa qualificació que l'opositor que va efectuar un exercici substancialment idèntic** (31 punts). Així mateix, se li reconeix que pugui seguir en el procés selectiu, i que si després de la fase de concurs la puntuació total superés la de l'últim aspirant que va obtenir plaça, **es procedeixi al seu nomenament com a funcionari amb efectes des del moment que es van produir per a aquells que van ser nomenats en el seu dia**.